

Arrest

nr. 57 642 van 9 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 1 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 november 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die *loco* advocaat P. COUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, komt op 26 september 2006 België binnen. Haar verblijf wordt toegestaan tot 26 december 2006.

Op 17 november 2009 legt verzoekster samen met haar Poolse partner een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 17 november 2009 dient verzoekster een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als EU-burger, als partner in een duurzame relatie.

Op 25 februari 2010 wordt een positief samenwoningsverslag opgesteld.

Op 13 april 2010 wordt ten aanzien van verzoeksters partner een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 47 124 van 6 augustus 2010 vernietigd.

Op 1 oktober 2010 wordt ten opzichte van verzoeksters partner een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, genomen. Verzoeksters partner stelt een beroep in tegen deze beslissing. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 57 585 van 8 maart 2011 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 27 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten opzichte van verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving van een burger van de Unie, aangevraagd op 17.11.2009 door P., L. K. geboren te L., op 13.02.1987 en van Poolse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

* Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:

De partner in functie van wie de aanvraag gedaan werd, heeft zelf geen verblijf in België. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen, zoals bepaald in artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980.

Het is logisch dat de termijn van 5 maanden, zoals bepaald in artikel 51§3 van het KB 08.10.1981 hier niet geldt, daar er immers niemand meer is waar betrokkene zich bij kan voegen.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene.”

Op 2 november 2010 wordt aan verzoekster een bevel tot terugbrenging van haar kind W.N.R. gegeven.

2. Over de ontvankelijkheid – voorwerp van het beroep

In het dispositief van het verzoekschrift valt te lezen dat verzoekster volgende beslissing aanvecht *“beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten”*. De middelen zijn gericht tegen deze beslissing en er is geen sprake van een bijkomende bestreden beslissing.

Als bestreden beslissing wordt deze beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden bijgevoegd (bijlage 20), samen met het bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Aangezien het verzoekschrift echter geen melding maakt of een verwijzing bevat naar deze bijlage 38, wordt enkel de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten als bestreden beslissing beschouwd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een vierde middel aan dat luidt als volgt:

“Vierde middel

Schending van artikel 51 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981,

Verzoeker meent vooreerst dat de redelijkheidstermijn voor het nemen van een beslissing werd geschonden doordat verweerder niettegenstaande de aanvraag dateert van 18 november 2009

slechts beslist heeft op 27 oktober 2010 tot weigering van verblijf. Dat de voorziene termijn van drie maand, desgevallend vijf maand, niet werd gerespecteerd en kennelijk onredelijk werd overschreden.

Tevens schendt verweerder artikel 51 § 3 van voormeld K.B, vermits de partner van verzoekster, die genoegzaam had getracht voldoende bewijsmiddelen naar voor te brengen, niet werd toegestaan om bijkomende informatie te bezorgen of zijn informatie te vervolledigen doch eenvoudig werd beslist tot een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit terwijl artikel 51§2 toch verweerder verplicht om een bijkomende termijn toe te staan om bijkomende documenten voor te leggen.

Dat de partner van verzoekster bovendien een attest van inschrijving in de Kamer van Koophandel heeft neergelegd en verzoeker derhalve meent evenzeer op basis van artikel 40§4,1° van de Wet van 15 december 1980 recht te hebben op verblijf van meer dan drie maanden. Dat het loutere feit dat het gaat om een inschrijving bij de Nederlandse kamer van koophandel, eerder dan een inschrijving bij de Belgische Kruispunt voor ondernemingen, geen afbreuk doet aan het feit dat de partner van verzoekster zelfstandig is en ingeschreven is in een Europees ondernemingsregister en derhalve aan de doelstellingen van voormeld artikel voldoet. Dat verzoeker tevens meent dat de inschrijving in het Nederlands ondernemingsregister evenzeer gelding moet krijgen als een inschrijving in het Belgisch register, vermits anders een ongeoorloofde discriminatie zou voorliggen.

Dat verzoekster aldus meent dat door geen rekening te houden met de aangebrachte documenten, en geen termijn toe te staan om bijkomende documenten over te brengen, en door bovendien laattijdigheid een beslissing te nemen, dat artikel 40§4 van de Wet van 15 december 1980 werd geschonden alsook artikel 51 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981."

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij inzake de termijn van vijf maanden dat er pas een beslissing werd genomen ten opzichte van verzoekster zodra er een beslissing werd genomen omtrent de verblijfsaanvraag van haar partner in functie van wie verzoekster haar aanvraag indiende. De gemachtigde was niet in de mogelijkheid om eerder een beslissing te nemen zolang over het verblijfsrecht van de betrokkene in functie van wie de aanvraag werd ingediend, niet is beslist. De verwerende partij verwijst naar de bestreden beslissing zelf waarin dit ook vermeld wordt.

3.3. In de repliekmemoirie stelt verzoekster dat de redelijke termijn eveneens werd overschreden bij de partner en dat vrij kort na deze beslissing, een beslissing ten opzichte van verzoekster werd genomen waarbij eveneens de termijn werd overschreden.

3.4. Artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) luidt als volgt:

"§ 3. In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8.

Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat."

De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing in de aanhef zelf stelt dat ze werd genomen in uitvoering van artikel 51, § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. De verschillende leden van artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 dienen samen gelezen te worden. Artikel 51, § 3, eerste lid voorziet dat de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing dient te treffen binnen de vijf maanden vanaf het indienen van de aanvraag *"In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2"*. Artikel 51, § 3, tweede lid handelt over het geval waarin de gemachtigde van de staatssecretaris een positieve beslissing treft binnen de termijn van vijf maanden of geen beslissing treft binnen de termijn van vijf maanden. Artikel 51, § 3, derde lid handelt over het geval waarin de gemachtigde van de staatssecretaris een negatieve beslissing treft binnen de termijn van vijf maanden.

Uit de redactie van artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 volgt dat de termijn van vijf maanden een vervaltermijn is, aangezien aan het verstrijken van de bedoelde termijn het verlies van de handelingsbevoegdheid van de overheid verbonden is. In het specifieke geval dat de overheid er niet toe komt te beslissen binnen de voorziene termijn van artikel 51, § 3, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit vloeit tevens een positief gevolg voort voor de vreemdeling, namelijk de afgifte van een verklaring van inschrijving.

De Raad herinnert eraan dat aan de origine van deze bepaling het arrest van het Hof van Justitie van 20 februari 1997 (zaak C-344/95) ligt, waarin geoordeeld werd dat de vorm en de duur van de toenmalige procedure, waarbij een termijn van zes maanden kan verstrijken vóór de afgifte van de verblijfskaart, buitensporige lasten met zich brengt, zodat zij een feitelijke belemmering van het vrije verkeer van werknemers vormen, hetgeen in strijd is met artikel 48 van het EG-Verdrag.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar partner op 17 november 2009 een aanvraag tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als EU-burger hebben ingediend, respectievelijk als partner in een duurzame relatie en als werknemer. Deze datum van de aanvraag van verzoekster wordt ook vastgesteld in de bestreden beslissing. Dit houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing diende te treffen ten laatste op 16 april 2010. *In casu* werd voor verzoeksters partner een beslissing getroffen op 13 april 2010, die later weliswaar werd vernietigd en vervangen door een nieuwe beslissing. Voor verzoekster werd pas een beslissing getroffen op 27 oktober 2010.

Hieruit kan niet anders dan geconcludeerd worden dat de vervaltermijn van vijf maanden, voorzien in artikel 51, § 3, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 geschonden werd en dat de verwerende partij een beslissing trof terwijl ze niet langer over een handelingsbevoegdheid beschikte.

Waar de verwerende partij betoogt dat zij *“niet in de mogelijkheid (was) om eerder een beslissing te nemen zolang over het verblijfsrecht van de betrokkene in functie van wie de aanvraag werd ingediend, niet is beslist”* dient de Raad op te merken dat dit verweer geen steun vindt in de redactie van artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en dat uit de stukken van het dossier blijkt dat ten opzichte van verzoeksters partner wel reeds op 13 april 2010 een beslissing werd genomen, binnen de termijn van vijf maanden na de aanvraag. De omstandigheid dat deze beslissing later in augustus 2010 werd vernietigd, doet hieraan geen afbreuk.

De schending van artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, die verzoekster aanvoert in het vierde middel, wordt aangetoond.

Dit onderdeel van het vierde middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET